15 d'octubre: Santa Teresa de Jesús, verge i doctora de l'Església

Text de l'Evangeli (*Mt* 11,25-30): En aquella ocasió, prenent Jesús la paraula, digué: «Et dono gràcies, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has amagat aquestes coses als savis i prudents, i les has revelat als infants. Sí, Pare, perquè així ha esdevingut plaent davant teu. Totes les coses m'han estat donades pel meu Pare; i ningú no coneix el Fill sinó el Pare, ni el Pare ningú no el coneix sinó el Fill i aquell a qui el Fill ho vulgui revelar.

Veniu a mi tots els qui esteu fatigats i afeixugats, i jo us alleujaré. Preneu el meu jou sobre vosaltres i apreneu de mi, que soc mansuet i humil de cor, i trobareu el repòs per a les vostres ànimes, ja que el meu jou és suau i la meva càrrega lleugera».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Has amagat aquestes coses als savis i prudents, i les has revelat als infants»

Mn. Ferran JARABO i Carbonell
(Agullana, Girona, Espanya)

Avui celebrem la festa de santa Teresa d'Àvila. L'Evangeli, proclamat en el dia d'aquesta doctora de l'Església, ens recomana la senzillesa de nens, per tal de posar-nos en mans del Pare: «Et dono gràcies, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has amagat aquestes coses als savis i prudents, i les has revelat als infants» (Mt 11,25). Dels nens havia dit Jesús: «No els impediu que vinguin a mi, perquè dels tals és el regne dels cels» (Mt 19,14). Ser com nens no significa romandre en un infantilisme psicològic permanent. El nen és aquell que es deixa guiar amb docilitat per la mà del pare. L'infant descobreix a cada passa allò que els pares li mostren. Tots els infants fan les seves primeres passes agafats per les mans amoroses d'uns pares. Seguir la voluntat del Pare és el que demanem cada vegada que diem el Parenostre, i aquesta és la característica fonamental del qui es fa com nen. «Aquell que es va ocupar de tu abans que existissis, ¿no s'ha de preocupar de tu després que et va cridar a la vida? El qui et va crear és també el qui et sosté» (Sant Agustí). Tot està a la providència de Déu.

Déu, el nostre Pare, no ens abandona mai. Per contra, nosaltres ens hem d'abandonar a les mans de Déu.

L'Evangeli d'avui ens hi convida: confiar en Aquell que ens acompanya sempre. Tenir confiança i ser humils no està de moda, però certament és l'únic camí d'arribar a Déu. Ho afirma expressament santa Teresa: «He vist clarament que, si volem que la Majestat sobirana ens reveli grans secrets, hem d'entrar per aquesta porta [la contemplació de Jesús]. No vulgui ningú cap altre camí (...). Aquest camí s'ha de fer amb llibertat, abandonant-nos a les mans de Déu».

Preguntem-nos, avui especialment, com és la nostra vida: fem silenci per deixar parlar a Déu? Preguem abandonant-nos a les seves mans? Però confiar i ser humils són dos termes que hem d'aprendre'ls dins l'Església, la nostra Mare!: confiem humilment en ella i l'estimem?

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Resa més per a comprendre bé el que passa al teu voltant i així actuar millor. L'oració venç el pessimisme i genera bones iniciatives» (Santa Teresa de Jesús)

- «A santa Teresa la seva experiència mística no la va separar del món ni de les preocupacions de la gent. Ben al contrari, li va donar nou impuls i coratge per a l'acció i els deures de cada dia, perquè també 'entre les olles camina el Senyor'» (Francesc)

- «Què és l'oració? Santa Teresa respon: 'L'oració mental no és, al meu parer, res més que un intercanvi íntim d'amistat, en el qual hom enraona sovint de tu a tu amb aquest Déu per qui se sap estimat'» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.709)